

Платформа III

Оцінка вартості бізнесу та вартісно-орієнтоване управління

УДК 330.322:336

Акуленко К.В.,

аспірантка КНУ ім. Т. Шевченка

Зарубіжний досвід формування інвестиційної привабливості підприємства

Узагальнення зарубіжної практики сприяння розвитку інвестиційної привабливості дозволяє відзначити, що ефективне залучення інвестицій визначається інноваційним характером виробництва, а пріоритетними сферами інвестицій у розвинених країнах є ті, які дозволяють досягати швидкої окупності вкладень і одночасно зумовлюють виникнення потреб у розвитку взаємопов'язаних виробництв.

Високий рівень конкурентоспроможності економіки США досягнутий багато в чому завдяки тому, що стимулювання припливу інвестицій в наукову діяльність і розвиток нових технологій є однією з ключових функцій органів влади на всіх рівнях. Держава бере на себе близько половини витрат на НДДКР, фінансує більше половини всіх фундаментальних досліджень [3]. Це обумовлено тим, що розвиток інвестиційного потенціалу окремих штатів і країни в цілому завжди визначався як один з ключових напрямків діяльності органів влади всіх рівнів.

Методи, що використовуються в США на різних рівнях влади з метою розвитку інвестиційного потенціалу штатів, можна умовно розділити на три групи: прямі фінансові стимули (надання дотацій, грантів, позик і кредитів урядами штатів, фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок); непрямі фінансові стимули (пільги з оподаткування, знижки, інвестиційні податкові кредити); нефінансові стимули (розвиток інфраструктури, прозора інформаційна політика).

У Китаї створені спеціальні економічні зони, що характеризувалися ліберальним податковим режимом і істотним полегшенням адміністративних бар'єрів для відкриття нового бізнесу. Уряд Китаю також вклав кошти у так звані «мережі для експорту». Це здебільшого пріоритетні сектори економіки (зокрема легка промисловість і електроніка), яким було виділено субсидії для модернізації заводів і придбання сировини. Мета програми - поліпшення якості і підвищення кількості китайських експортних товарів. «Мережам» компаній, які більш ніж на 25% контролювалися іноземцями, надавалися особливі пільги і доступ до кредитів Центрального банку Китаю. Зараз подібні компанії виробляють понад 80% китайських експортних товарів [2, с.60].

Однією з найбільш вдалих кластерних моделей серед усіх європейських держав вважається структура, створена у Франції. Кластерна політика в цій країні реалізується у вигляді формування так званих полюсів конкурентоспроможності, покликаних об'єднати бізнес, наукове співтовариство і інститути освіти. Французькі «полюси конкурентоспроможності» поділяються на «регіональні», «європейські» і «міжнародні». Слід зазначити, що французьке Агентство з інвестицій всіляко підтримує участь іноземних інвесторів в кластерних структурах, допомагаючи їм знайти найбільш привабливі проекти.

У Шотландії поліпшення інвестиційного клімату також характеризується розвитком процесів кластеризації економічного простору. Створення інтегрованих підприємств і підготовка для них фахівців здійснюються через створення мереж місцевих компаній (the Local Enterprise Companies - LECs), які координують формування економічної інфраструктури території, включаючи адміністративну, бухгалтерську допомогу, послуги з надання нерухомості, маркетинг, розробку інвестиційних програм, захисту земель.

У Канаді важливим напрямком діяльності, що забезпечує поліпшення інвестиційної привабливості, є сприяння створенню нових дослідницьких

центрів при університетах. Разом з тим діяльність уряду зосереджена на наданні пільг компаніям, які проводять наукові дослідження і розробки. Програма податкових пільг для наукових досліджень і експериментальних розробок надає компаніям пряме і повне списування більшості витрат, а також податкові кредити в розмірі 20 - 35% [4, с.93].

В Ірландії створено державне відомство, яке займається залученням інвестицій і називається Агентство по індустріальному розвитку Ірландії (Industrial Development Agency of Ireland). Агентство одночасно лобіює політику, яка допомагає залучати іноземні інвестиції (наприклад, Ірландія має один з найнижчих податків на торгівлю в Європі - 12,5%) і інформує зарубіжних інвесторів про економічну ситуацію в країні. Особливі зусилля докладаються для залучення інвестицій у високотехнологічні галузі економіки, де інвесторам пропонуються вигідні податкові умови [4, с.94].

У формуванні інвестиційної привабливості підприємств Великої Британії важливе місце належить регіональним агентствам та корпораціям розвитку, до яких відносяться Шотландське та Уельське агентства розвитку, корпорації розвитку районів лондонських доків та ріки Мейсер. Дані організації зосереджені на дослідженні переваг розвитку регіону з метою забезпечення його подальшого розвитку та процвітання. З метою сприяння стимулювання інвестицій у Великій Британії видаються позики Європейського інвестиційного банку на пільгових умовах, що сягають до 50% вкладень в основний капітал.

Список використаних джерел:

1. (83) Попова Ю.М. Світовий досвід регулювання міжнародної інвестиційної діяльності / Ю.М. Попова, О.В. Тарасенко// Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – № 16. [Електронний ресурс] – Режим доступу до журналу: <http://global-national.in.ua/issue-16-2017>
2. (94) Седаш Т.Н., Бирюков А.В. Использование зарубежного опыта для повышения конкурентоспособности и инвестиционной

привлекательности российских регионов / Т.Н. Седаш, А.В. Бирюков // Финансы и кредит. - 2013. - № 38. - С. 59–65.

3. (100) Смитиенко Б.М. Мировая экономика : учебник для академического бакалавриата / Б. М. Смитиенко [и др.] ; под ред. Б. М. Смитиенко, Н. В. Лукьянович. - 3-е изд., пер. и доп. - М. : Издательство Юрайт, 2014. - 583 с.
4. (109) Устюжина О. Н. Зарубежный опыт повышения инвестиционной привлекательности и возможности его применения в Российской Федерации / О. Н. Устюжина. // Экономика и предпринимательство. – 2014. – №6. – С. 91–95.

УДК 336.64

Варваров М. А.,

Студент факультету фінансів, 6 курсу

Науковий керівник - Макаренко Т.Ю.,

к.е.н., ст. викладач кафедри корпоративних фінансів контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Проблематика розрахунку премії за ризик країни в контексті визначення вартості власного капіталу

Для оцінки вартості підприємства або активу важливою є оцінка витрат на залучення капіталу та ризику. Для вирішення цієї проблеми популярною у світі є модель CAPM². У модифікованому варіанті моделі під час оцінки фінансових активів береться до уваги премія за ризик країни. У країнах з розвинутим фондовим ринком премії за ризик зазвичай оцінюють, вивчаючи історичні дані про премії, що створені акціями, понад безризикові цінні папери за тривалі проміжки часу. Даний підхід забезпечує адекватні оцінки на ринках, аналогічних ринку США, де розвинений фондовий ринок та є тривала історія прибутковості акцій і державних цінних паперів. Однак

² CAPM – Capital Assets Pricing Model